Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!.

Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 161. Brașovŭ, Sâmbătă 23 Iulie (4 Augustŭ) 1888.

Brașovŭ, 22 Iulie st. v. 1888.

În timpulŭ din urmă spiritele în Anglia éră și suntŭ fórte agitate *de cestiunea irlandesă.*

Tóte încercările de a resolva în modŭ mulțămitorŭ acéstă cestiune au rĕmasŭ până acuma fără resultatŭ. Stăruințele amicilorŭ Irlandei, a lordului Gladstone și a partidei sale, precum și luptele energice ale ligei naționale irlandese n'au fostŭ în stare a delătura relele înrădăcinate de seculĭ.

Englesii suprematiștĭ nu potŭ sĕ se hotărască a se împăca odată cu Irlandesii pe basa neștirbitei egale îndreptățirĭ.

Ei au întreprinsŭ acum o campaniă nouă în contra ligei naționale irlandese, dându-le prilegiu la acésta afacerea dintre conducătorulŭ ligeĭ Parnell și ḑiarulŭ englesŭ „Times".

Suntŭ vre-o doi anĭ de când „Times" a publicatŭ nisce „descoperirĭ", prin carĭ a voitŭ sĕ dovedéscă, că Parnell și alțĭ membrii de frunte ai ligei irlandese au luatŭ parte la conjurațiunile feniene și mai alesŭ la omorulŭ din Dublin. „Times" a întemeiatu acusările sale cu deosebire pe unŭ facsimile alŭ unei scrisorĭ, ce se află în posesiunea sa și despre care pretinde, că a scris'o însușĭ Parnell.

Parnell a declaratŭ că acéstă scrisóre este unŭ falsificatŭ și elŭ cu soții sĕi au protestatŭ în contra învinuirilorŭ ḑiarului cetății, susținêndŭ că suntŭ mincinóse. Totodată au declaratŭ, că nu potŭ intenta procesŭ de vătămare de onóre ḑiarului „Times", deórece nu suntŭ în stare sĕ pórte cheltuielele unui asemenea procesŭ.

In urma acésta foile contrare Irlandesilorŭ scriau, că conducĕtorii irlandesĭ voiescŭ numai sĕ împiedece eșirea la ivélă a adevĕrului, și pretindeau împreună cu „Times", că scrisórea memorată este în adevĕrŭ scrisă de Parnell. S'a mai pretinsŭ încă că cernéla cu care a fostŭ scrisă, este totŭ aceea, ce a folosit'o Parnell și la alte scrisorĭ din acelŭ timpŭ a cărorŭ originalitate a recunoscut'o, ér Parnell însușĭ admisese, că în acelŭ facsimile s'a imitatŭ de minune scrisórea mânei sale.

Continuele suspițiunărĭ și învinuirĭ de feliulŭ acesta au îndemnatŭ în fine pe clubulŭ parlamentarŭ iricŭ a intenta procesŭ ḑiarului „Times." Ca acusatorŭ a figuratŭ O'Donnel, soțulŭ de luptă alŭ lui Parnell, care de asemenea fusese ofensatŭ prin „descoperirile" amintite.

Procesulŭ s'a terminatŭ cu *achitarea* ḑiarului „Times".

In urma acestui verdictŭ ḑiarele din Londra au cerutŭ ca sĕ se facă o nouă cercetare mai alesŭ cu privire la scrisorile, pe carĭ juriulŭ le-a recunoscutŭ ca originale.

Parnell a declaratŭ din nou în parlamentŭ că suntŭ false aceste scrisorĭ, cerêndŭ dela guvernŭ ca sĕ cerceteze faptulŭ printr'unŭ comitetŭ alesŭ din sînulŭ camerei. Guvernulŭ i-a rĕspunsŭ sĕ se adreseze la tribunalulŭ țĕrii, ceea ce însĕ au refusatŭ Parnelliștii, cerêndŭ o anchetă parlamentară.

In cele din urmă guvernulŭ englesŭ cedândŭ presiunei opiniunei publice englese a aflatŭ unŭ espedientŭ estraordinarŭ. Deórece nu avea dreptulŭ de a decide ca sĕ fiă trașĭ în cercetare membri de ai parlamentului, guvernulŭ a însărcinatŭ pe secretarulŭ de stat pentru Irlandia sĕ presenteze în cameră unŭ proiectŭ cu scopŭ de a se numi o comisiune, care sĕ esamineze acusațiunile ḑiarului „Times" contra unorŭ membri ai parlamentului și a altorŭ persóne.

Fiindŭ întrebatŭ Parnell de cătră secretarulŭ de statŭ décă se învoiesce cu acésta a protestatŭ cerêndŭ mai întâiu esplicărĭ despre compunerea comisiei de judecătorĭ. „Eu și soțulŭ meu", ḑise elŭ, „nu voimŭ sĕ ne mulțumimŭ ca nisce oi cu sentința unui juriu de măcelarĭ". Ḑiarulŭ „Times" de altă parte declară că primesce proiectulŭ.

Acum proiectulŭ secretarului de statŭ pentru Irlanda se desbate în camera comunelorŭ. Propunerea lui Parnell ca sĕ se constitue o anchetă parlamentară a fostŭ respinsă și proiectulŭ după a treia cetire a fostŭ primitŭ ca basă a desbaterei pe paragrafi. Deja primulŭ paragrafŭ a datŭ nascere unei discusiunĭ înfocate și turbulente, la care au luatŭ parte mai toțĭ Parnelliții, fiindŭ sprijiniți de partisanii lui Gladstone. Unŭ conflictŭ aspru s'a iscatŭ cu acésta ocasiune între Parnell și Chamberlain, înputându-se acestui din urmă, că ca ministru a trădatŭ ligei irlandese secretele cabinetului, ca sĕ-șĭ asigure sprijinulŭ ei.

Și pe când urméză aceste pasionate discusiunĭ între Irlandesĭ și suprematiștii englesĭ, în Irlanda nemulțămirea poporațiunei cresce în modŭ înspăimântătorŭ și se manifestéză prin acte de violență, semne ale desperațiunei primejdióse ce domnesce în sînulŭ poporului irlandesŭ.

Sêrma telegrafică semnaléză alte două omorurĭ agrare în Irlanda, carĭ s'au întêmplatŭ ḑilele aceste în partea vestică a insulei. Una din victime a fostŭ arêndașulŭ Forham, care, reintorcêndu-se dela Tralee, fu impușcatŭ de doi bărbațĭ deghisațĭ. Forham luase în arêndă nu de multŭ o moșiă alŭ cărei arêndașŭ vechiu fusese dimisŭ. — Unŭ altŭ lucrătorŭ, ocupatŭ în mijloculŭ câmpului, care lucrase mai 'nainte la unŭ arêndașŭ urgisitŭ de poporŭ, a fostŭ impușcatŭ Sâmbătă apróпе de Kanturk de unŭ omŭ de asemenea deghisatŭ. Glonțulŭ l'a rănitŭ așa de tare încâtŭ murĭ după câteva óre. Ucigașii ambelorŭ victime au scăpatŭ.

Aceste crime dau de sigurŭ destulă apă pe mora opositiunii, care le citéză și esploatéză pentru a demonstra ineficacitatea sistemului de guvernare din Irlanda.

Unŭ lucru însĕ este sigurŭ, că adecă cestiunea irlandesă este o rană înveninată pe trupulŭ Angliei, care îi detrage multŭ din véḑa ei ca putere mare.

Totŭ în sensulŭ acesta s'a vĕḑutŭ îndemnatŭ a accentua și lordulŭ Rosebery, care în vorbirea sa de Sâmbătă în Bolton semnală necesitatea soluțiunii cestiunei irlandese cu deosebire din acelŭ motivŭ, că pe câtŭ timpŭ Anglia va fi învrăjbită cu Irlanda și nu se va resolva cestiunea irlandesă, votulŭ Angliei n'are nicĭ o valóre în consiliulŭ puterilorŭ europene. Inimicii Angliei credŭ de sigurŭ, adause elŭ, că situațiunea acésta va dura încă multŭ timpŭ la noi și că Irlanda va fi totdéuna unŭ factorŭ nemulțumitŭ în politica englesă și va rĕmâné totdeodată și o amenințare permanentă a ei.

Tristŭ ar fi décă asertiunea lordului Rosebery relativă la dorința inimicilorŭ Angliei s'ar adeveri și numai într'o parte câtŭ de neînsemnată. Esperiințele triste făcute de Anglia apróпе pe tóte continentele, unde și-a împrimatŭ sigilulŭ ei de stăpânitóre, trebue neapĕratŭ s'o fi adusŭ la convingerea, că numai egala îndreptățire póte face pe unŭ poporŭ mare, tare și respectatŭ. Ar fi timpulŭ odată sĕ nu mai continue fața cu poporulŭ irlandesŭ și așa destulŭ de nefavorisatŭ de posițiunea lui naturală unŭ sistemŭ de guvernare opresivă, ci se aplice din rĕsputerĭ principiulŭ profesatŭ de părintele economiei politice, lăsândŭ liberă desvoltarea politică, socială și economică tuturorŭ acelora, carĭ devenindŭ conscii de chiemarea lorŭ, o cerŭ cu stăruință și întrebuințéză tóte mijlócele ertate și neiertate numai sĕ pótă dobêndi libertatea multŭ dorită.

Problema Angliei sĕ fiă și aḑĭ ca și înainte c'unŭ seculŭ una și aceeași, însĕ mijlócele de mănținere a ei pe nivelulŭ de stăpânitóre economică a lumei, sĕ nu fiă forța și arbitriulŭ, ci bunăvoința, dreptatea și echitatea și atuncĭ de sigurŭ că puterea și influința ei vorŭ rĕmâné nealterate!

Ungurii și Slovacii.

Amŭ reprodusŭ în numĕrulŭ de ierĭ partea primă a articulului lui „Pesti Naplo" privitóre la politica de naționalitate în genere. Astăḑĭ reproducemŭ partea a doua ce se referă în specială la Slovacĭ. Ĕtă ce ḑice fóia șovinistă maghiară în privința acestora:

Mare parte a poporului slovacŭ nicĭ până astăḑĭ n'a ajunsŭ încă la o astfelŭ de cultură, încâtŭ sĕ aibă consciință națională; aceia însĕ dintre ei, carĭ îșĭ primescŭ cultura în anumite institute slovace, trecŭ cu toții în seria panslaviștilorŭ, între carĭ se află astăḑĭ nu numai preoții, advocații și învĕțatorii, ci și meseriașii și agricultorii. Veḑi-bine, în fruntea agitațiunei stă o bună parte a preoțimei luterane, și acei „marĭ patrioțĭ," carĭ conducŭ biserica, nu au destulŭ curagiu ca sĕ pună la regulă pe protopopii, carĭ comitŭ astfelŭ de abusurĭ cu autonomia lorŭ. Senioratulŭ din Nyitra, ale căruia sentimente le-amŭ putută cunósce și numai din incidentulŭ înmormêntărei lui Hurbanŭ, póte liniștitŭ sĕ-șĭ facă memdrele și mai departe, pentru-că adunarea generală se înspăimêntă de regulamentele în adevĕrŭ rigurόse, deórece îșĭ teme autonomia.

Și guvernulŭ statului privesce în liniște, cum agitatorii îșĭ publică în biserică proclamațiile lorŭ; ba încă sufere liniștitŭ, ca și în scóle sĕ domnéscă în multe locurĭ acelŭ spiritŭ, a căruia dorință cea mai ferbinte este — precum a ḑis'o acésta unŭ preotŭ la înmormêntarea lui Hurbanŭ — mântuirea ce va veni dela Țarulŭ celŭ albŭ...

Inzadarŭ facŭ gură semi-oficialii cu înaintarea nóstră culturală, înzadarŭ se însuflețescŭ ei mai vîrtosŭ de succesele instrucțiunei nóstre poporale: poftéscă sĕ mérgă la țéră, poftéscă sĕ vină în scólele din țéra de susŭ și vorŭ vedé, că rĕu au făcutŭ, când au lăsatŭ sĕ se înmulțéscă inteligința slovacă prin sporirea scólelorŭ. Se află cu miile asemenea scolĭ, unde dintre copiii obligațĭ la scólă nicĭ jumĕtate nu cercetéză scóla și nicĭ visitatorii scólei nu învață nimicŭ, ba adeseorĭ nicĭ în limba lorŭ maternă nu sciu ceti, nu sciu scrie și e o adevĕrată raritate, décă putemŭ afla copii, carĭ sĕ scie ungaresce. Ba și colo susŭ la cărmuire sciu, că esistă astfelŭ de stărĭ desperate, dér nu potŭ ajuta nimicŭ, pentru-că banii trebuescŭ pentru palatulŭ parlamentului, ba încă și pentru Pórtele de ferŭ, și nu ajungŭ pentru scolĭ de statŭ.

Și și décă ar fi destulŭ de periclitatŭ patriotismulŭ poporului confesionalŭ prin biserica și scóla cea rea, încă nu se mulțumescŭ cu atâta, ci dau drumŭ liberŭ agitațiunei de naționalitate, și autoritățile nóstre administrative lasă neconturbațĭ și pe apostolii călĕtorĭ, carĭ modernisândŭ pe Cato, dau acestŭ sfatŭ ascultătorilorŭ sĕi: *„Hungariam esse delendam."*

Dintre acei bărbațĭ de statŭ de ai noștri, carĭ voiescŭ sĕ pună la cale interesele maghiare în țéra de susŭ, abia câțiva se află, carĭ sĕ cunóscă din esperiență stările din țéra de susŭ și și acești câțiva suntŭ opoziționalĭ, pentru că grațioșii domnĭ dela putere credêndŭ împreună cu Nĕmțulŭ, că „ceea ce Ionelŭ n'a învĕțatŭ, nicĭ Ioanŭ nu va învĕța" — nicĭ nu-șĭ mai batŭ capulŭ sĕ învețe ceva. Din raporturile oficiale se potŭ afla multe lucrurĭ, personale interesante, dér nu se potŭ scóte nisce rapórte obiective în adevĕrŭ vrednice de credĕmêntŭ.

Politica nóstră față cu Slovacii e unŭ șirŭ ne'ntreruptŭ de greșelĭ și nebăgare de sémă. Cu tóte că décă cu Slovacii nu ne vomŭ puté ferici, vomŭ trebui sĕ abḑicemŭ de speranța, că și noi ne vomŭ constitui odată în statŭ unitarŭ. *Cu aceeașĭ ostenélă cu care amŭ puté face din poporulŭ slovacŭ de rêndŭ poporŭ cultŭ,* l'amŭ și maghiarisa. O politică conscia de ținta sa hotărîtă și energică ar fi aicĭ neapĕratŭ necesară, căcĭ pe lângă o astfelŭ de politică amŭ puté fi liniștițĭ."

SCIRILE DILEI.

După cum s'a amintitŭ, deja dilele trecute a fostŭ pusŭ în disponibilitate comandantulŭ generalŭ alŭ corpului alŭ 3-a de armată din Graz F. Z. M. *De Kuhn* și înlocuitŭ prin comandantulŭ generalŭ alŭ corpului 12 de armată din Transilvania F. Z. M. baronŭ de *Schönfeld*. In 1 Augustŭ st. n. s'au făcutŭ în Sibiiu mai multe festivități în vavórea comandantului de corpŭ dela care și-a luatŭ adio magistratulŭ orașului în frunte cu primarulŭ W. de Hochmeister; după amédĭ și-a luatŭ adio totŭ corpulŭ oficerilorŭ, din care causă au sositŭ în Sibiiu deputațiunĭ dela tóte garnisónele corpului 12. Séra s'a ținutŭ unŭ banchetŭ festivŭ alŭ oficerilorŭ în „Hermanns-garten". La reîntórcere comandantulŭ a fostŭ petrecutŭ de totŭ corpulŭ oficerescŭ până la locuința sa. Dealungulŭ stradei Cisnădiei până în piața mare au fostŭ înșirațĭ la 1200 de purtătorĭ de torțe. Cu acésta ocasiune a despărțirii sale de comanda corpului Escelența Sa de Schönfeld a datŭ unŭ frumosŭ ordinŭ de di, prin care își ia adio dela întregŭ corpulŭ și dela toțĭ locuitorii țĕrii în modŭ fórte cordialŭ și măgulitorŭ.

* *
*

Asemenea se anunță din Brünn (Moravia), că comandantulŭ de corpŭ *br. de Szveteney*, care este strămutatŭ în loculŭ baronului de Schönfeld la *Sibiiu*, a primitŭ ovațiunile corpului oficerescŭ de acolo cu ocasiunea plecării sale la noulŭ postŭ în Ardealŭ.

* *
*

Din Bănatŭ nĭ-se scrie, cu data 30 Iulie: „Reverendissimulŭ Domnŭ *Stefanŭ Moldovanŭ*, Prelatŭ domesticŭ alŭ Sânției Sale Pontificelui romanŭ și prepositŭ în capitululŭ diecesei gr. cat. a Lugoșului, născutŭ în anulŭ 1813 și chirotonitŭ ca preotŭ în Blașiu la anulŭ 1838 prin fericitulŭ Episcopŭ Ioanŭ Lemény în primele dile ale lunei Augustŭ a. c. împlinesce anulŭ alŭ 50-lea alŭ chirotonirei sale de preotŭ. Nu sciu positivŭ ce pregătirĭ se vorŭ face pentru bineventarea acestui demnŭ bărbatŭ cu ocasiunea serbărei iubileului de 50 de anĭ ai preoției sale, precum nicĭ aceea nu o sciu, décă iubilantele, copleșitŭ de anii bĕtrânețelorŭ ce-lŭ apasă, doresce a-șĭ serba iubileulŭ sĕu în modŭ solemnŭ, orĭ dóră voiesce a încunjura o atare serbare solemnă și a se îndestuli în sufletulŭ sĕu cu o simplă dér plăcută reminiscință asupra vrednicului sĕu trecutŭ. Orĭ cum va fi înse, acea serbare este unŭ momentŭ de bucuriă și dulce suvenire pentru bĕtrânulŭ jubilantŭ, precum și pentru întregŭ clerulŭ diecesei Lugoșiane.

Frumosŭ 'i stă bărbatului consciu de chiămarea sa, dér și mai bine 'i stă acéluia, care este norocitŭ a privi cu mândriă la lungulŭ șirŭ alŭ vieței sale de 50 de anĭ petrecută în activitate și încărcată de merite pentru mama națiune și biserică din sînulŭ cărora a eșitŭ. Și apoi o astfelŭ de persónă prea vrednică și binemeritată pentru națiunea română în genere și biserica unită din părțile Bănatului în specie este fără îndoélă și veteranulŭ jubilante Stefanŭ Moldovanŭ.

Nu este scopulŭ meu și nicĭ nu mĕ simtŭ competentŭ a înșira aci meritele acestui veteranŭ Părinte, totŭ ce voescŭ este, ca prealăudatului bărbatŭ, cu ocasiunea jubileului sĕu, sĕ-i dorescŭ dela atotputernicululŭ și bunulŭ Dumnedeu încă mulțĭ anĭ fericițĭ și sănĕtate deplină dicêndu-i cu reverință din profundulŭ inimei unŭ: bucură-te cu bucuriă nespusŭ de mare în diua jubileului Tĕu, Tu bravule jubilantŭ, Nestorulŭ preoțilorŭ din eparchia Lugoșului!

Adresămŭ și din parte-ne venerabilului și multŭ meritatului prelatŭ cele mai sincere felicitărĭ cu ocasiunea jubileului sĕu!"

* *
*

„Națiunea" scrie: „Îndată după predarea scrisorilorŭ sale de acreditare, d. T. Văcărescu, ministrulŭ României la Viena, va începe tratativele pentru reluarea negocierilorŭ cu Austria în privința încheierei convenției comerciale."

* *
*

In causa *atentatului cu dinamită din Beregsĕu*, despre care s'a făcutŭ amintire și în colónele fóiei nóstre, „Luminătorulŭ" din Timișóra primesce două corespondențe. In una din ele se dice între altele: In 22 l. c. la $3^1/_3$ óre în dorĭ de di nesce făcĕtorĭ de rele aprinseră o patrónă de dinamită pe ferésta localului învĕțătorului E. Andreescu. Ferestrile se sfărâmară în mii de bucățele, mobilele asvêrlite și rupte în decĭ de bucățĭ și bolnava soțiă a învĕțătorului fŭ rănită. Se dice, că acestŭ atentatŭ s'a comisŭ din rĕsbunare pentru că Andreescu ar fi șoptitŭ gendarmilorŭ că scie cine ar fi ucigașii din Checia și hoții cailorŭ lui Iancovicĭ din Timișóra. Detunătura s'a auditŭ și în comuna vecină. In altă corespondență se dice că învĕțătorulŭ din vorbă ar fi unŭ mare cămĕtarŭ și că ar șicana pe locuitorĭ cu esecuțiunĭ ce le pornesce în contra lorŭ etc.

O visită la fortificații.

Multe s'au disŭ, multe s'au scrisŭ și multe s'au strigatŭ și pentru și contra *fortificațiunilorŭ ce se facŭ în jurulŭ Bucurescilorŭ*. Era dér o legitimă dorință a vedé de aprópe, a examina aceste lucrărĭ ca ast-felŭ sĕ putemŭ cu mai multă înlesnire și pricepere, décă nu cu competință, a vorbi și noi la rîndulŭ nostru în acéstă cestiune. Așa la 15 Iulie isgoniți și de căldura caniculară a capitalei și avêndŭ dorința de a respira unŭ aerŭ mai curatŭ, pornimŭ spre Afumați, unde unŭ prietenŭ alŭ nostru ne putea procura ocasiunea a visita fortulŭ. La 8 diminéța ne presentămŭ d-lui comandantŭ alŭ fortului, care ne primesce cu amabilitate și bună-voință, permițêndu-ne nu numai a visita fortulŭ, dér a ne și însoți, dându-ne și explicațiunile de carĭ aveam necesitate fără a eși din marginele discrețiunei impuse unei atare lucrărĭ.

Pe santierulŭ lucrărei, care este fórte desvoltatŭ și unde suntŭ ocupațĭ 400 lucrătorĭ în mare parte ilalienĭ și bulgarĭ, găsimŭ pe d. inginerŭ Bunescu, o veche cunoscință a nóstră, care ne primesce cu cordialitate punêndu-se la disposiția nóstră. Fortulŭ Afumați este unŭ tipŭ mixtŭ, datoritŭ în ceea ce privesce traseulŭ și concepțiunea lui, d. major Culcer, unulŭ din cei mai excelențĭ oficerĭ de geniu ce posedă armata nóstră. Este loculŭ sĕ spunemŭ, că forturile ce se construescŭ în jurulŭ capitalei, în numĕrŭ de 18, suntŭ de trei genurĭ séu tipurĭ, tipŭ mare Nr. 1, cum este Chitila, tipŭ Nr. 2 ca Otopenĭ Cățelu, Jilava, Mogoșóia și tip Nr. 3, ca Tunarĭ Stefănescĭ, Pantelimonŭ, Cernica etc. Afumații este unŭ tipŭ mixtŭ ținêndŭ loculŭ între tipŭ Nr. 2 și 3. Elŭ se compune din o parte avansată, care se chiamă curtină, din care eșindŭ ne găsimŭ în curtea fortului ce se află la o adêncime de 3,50 sub solulŭ naturalŭ; înainte pe axa centrală a acestei curțĭ se află masivulŭ fortului; o galeriă centrală ce conduce la o cupolă unde se vorŭ aședa tunurĭ de 15; înainte galeria duce la o caponieră, unŭ felŭ de redută, unde se vorŭ aședa mitrailleuse, în drépta și stânga galeriei și plecândŭ din curtea fortului suntŭ magasiele de munițiunĭ și pulbere, ér pe două scărĭ laterale ne urcamŭ în etagiulŭ II unde suntŭ locuințele și 2 marĭ cupole de tunurĭ 15. Totŭ după acéstă galeriă plécă alte două galerii lungĭ, carĭ conducŭ la semi-caponierele ce suntŭ în drépta și stânga fortului și la estremitățile despre nordŭ; aceste două galerii au fiă-care în drépta și stânga câte una cupola de mortiere și obusiere.

Ast-felŭ întregulŭ fortŭ posedă 9 cupole. Lucrările suntŭ destulŭ de înaintate, considerândŭ că acestŭ fortŭ e începutŭ de anulŭ trecutŭ. Am observatŭ că lucrulŭ este condusŭ cu mare ordine și esecutatŭ în condițiunĭ escelente.

Am simțitŭ o adevĕrată mulțămire în amorulŭ nostru propriu naționalŭ vĕdêndŭ, că aceste lucrărĭ suntŭ conduse și esecutate de Românĭ și cu atâta pricepere și ordine.

Totŭ în fortŭ se fabrică și cărămida necesară construcțiunei, care fabricațiune se conduce în tóte forturile de d. inginerŭ Pluvier—cărămida are dimensiunele belgiane, adecă cărămidă mică.

După unŭ dejunŭ deliciosŭ, ce d. Bunescu nĭ-a oferitŭ cu o gentileță pentru care îi aducemŭ tóte mulțămirile nóstre, plecămŭ spre Pantelimonŭ, unŭ fortŭ tipŭ Nr. 3, care este comandatŭ de d. loct. Doiculescu, unŭ oficerŭ fórte inteligentŭ și capabilŭ. Acestŭ fortŭ împreună cu Cernica și Cățelulŭ este datŭ în construcțiune totŭ d-lui Bunescu, ér din partea d-sale este însărcinatŭ cu conducerea lucrării în fortulŭ Pantilimonŭ d. inginerŭ Bildirescu.

Aci lucrările suntŭ concepute anulŭ acesta și ni se parŭ destulŭ de înaintate: 2 cupole suntŭ deja sfârșite din zidăriă și alte două în construcțiune.

Situațiunea fortului este fórte frumósă fiindŭ aprópe încungiuratŭ de pădure; deși căldura e mare, am simțitŭ o adevĕrată plăcere visitândŭ, vĕdêndŭ cum totulŭ este arangiatŭ spre a îndulci pe câtŭ se póte viéța lucrătorilorŭ, locuințe igienice, cantine îndestulătóre pentru ca lucrătorulŭ sĕ nu fie esploatatŭ și, vorbindŭ cu câțĭva lucrătorĭ italienĭ, am constatatŭ prin noi înșine cum că suntŭ mulțămițĭ.

Aci, la Pantelimonŭ, linia încompetóre a capitalei se întrerupe spre a merge în gara Pantelimonŭ a liniei Bucurescĭ-Călărașĭ.

D. comandantŭ alŭ fortului Cernica d. căpitanŭ Teodorŭ, ce se află în fortulŭ Pantelimonŭ, ne propune a-lŭ însoți până în fortulŭ d-sale la Cernica, propositiune ce primimŭ cu plăcere, și am avutŭ ocasiunea a me felicita de acéstă învitațiune putêndŭ încă odată a admira tactulŭ, inteligința și capacitatea oficerilorŭ și inginerilorŭ noștri.

Traiectulŭ dela Pantelimonŭ la Cernica în dresină este din cele mai agreabile, și regretămŭ că este numai de 4 kilometri.

Fortulŭ Cernica este totŭ tip. Nr. 3 și începutŭ totŭ anulŭ acesta, așa că abia acum se construia casarma provisorie pentru soldații ce țină garnisóna în fortŭ și care este construită după proectulŭ d-lui căpitanŭ Teodorŭ, în condițiunĭ escelente.

Orele erau 5 și căldura nu scădușe astfelŭ, ca am primitŭ ca o adevĕrată providință propositiunea unei băi recĭ la Colentina, propositiune ce amŭ și esecutatŭ împreună cu d. căpitanŭ.

Fortulŭ Cernica și Cățelulŭ suntŭ separate prin rîulŭ Cernica, preste care se esecută unŭ podŭ de piétră pentru cale ferată cu tablierulŭ în ferŭ și pentru șosea cu tablierulŭ în lemnŭ. Acestŭ podŭ nefiindŭ terminatŭ, fortulŭ Cățelu nu s'a pututŭ începe în anulŭ acesta.

De sigurŭ, nu avémŭ pretențiunea de a ne fi formatŭ convicțiunea asupra eficacității séu a oportunității fortifica-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Unŭ episodŭ din 1848.

Am cugetatŭ de multe orĭ, că, décă sórtea m'a purtatŭ pe mine, unŭ fiu de țĕranŭ sĕracŭ, pe nisce căi deosebite și m'a făcutŭ sĕ esperiezŭ multe accidente însemnate: apoi póte este acésta ereditarŭ, căcĭ și fiulŭ meu repausatŭ s'a aflatŭ în asemenĭ situațiunĭ deosebite.

In copilăria mea am fostŭ istețŭ, căcĭ audeamŭ că așa vorbescŭ de mine călugării dela mănăstirea Putna, unde mĕ luase egumenulŭ de acolo la vêrsta mea de 5 anĭ, ca sĕ mĕ învețe carte. aveam talentulŭ la cântare și cu șépte anĭ am cântatŭ în biserica mănăstirei Putna unŭ „Acsion" pe psaltichie atâtŭ de bine, că boerulŭ Roznovanŭ celŭ bĕtrânŭ, care venise la Putna sĕ se închine la mormêntulŭ lui Stefanŭ Vodă, audind cântarea mea, a unui băiatŭ, îmĭ dete șése galbenĭ.

Ciprianŭ asemenea era istețŭ și avea talentŭ musicalŭ, cântândŭ și din gură fórte bine. In corŭ avea tonulŭ „secondŭ."Și elŭ era, cum eram eu de tînĕrŭ, veselŭ și glumețŭ încâtŭ în societățĭ toțĭ stăteau în gura lui.

Pățit'am apoi multe bune și rele, până și închisŭ am fostŭ, odată 6 sĕptĕmânĭ la L. ér altădată 24 de ore în Cernăuțĭ cu neuitaverulŭ nostru A. H... care a muritŭ la Neapolea. Ambele dățĭ sub titula de delicte politice. Așa și bietulŭ Ciprianŭ, sub pretecstŭ că ca președinte alŭ societății „Arborósa" ar fi statŭ în lĕgătură secretă cu iubilanții centinarĭ ai decapitatului Domnŭ Ghica din Iașĭ. Eșindŭ elŭ apoi din temniță, a adusŭ cu sine germenulŭ morții.

Dér sĕ vinŭ la episodŭ.

* *
*

La anulŭ 48 eram în anulŭ alŭ doilea de teologiă și câteva scrierĭ în versurĭ și prosă, între care și cântecululŭ lui Iancu:"

„Auditŭ acolo, unŭ buciumŭ rĕsună,
Sbóră, trece codri, dealurĭ și câmpii,
Er colo pe Mureșŭ unŭ voinicŭ ce-adună
Cete de voinicĭ, ai Transilvanii fii" etc.

îmĭ câștigară atențiunea Grachilorŭ noștri Hurmuzachi și ei mĕ luară la sine și îmĭ deteră secretariatulŭ gazetei lorŭ atuncĭ înființate „Bucovina." Observŭ că pe atuncĭ românesce mai că nu scria nimenĭ la noi.

Veniră la Cernăuțĭ tinerii moldovenĭ, elita inteligenței june de acolo, ca fugarĭ séu surgunițĭ de despotulŭ Mihalache Sturza. — Toțĭ acești tinerĭ, dintre carĭ, afară de Cogălniceanu, Alexandri și G. Sionŭ, nu sciu carĭ vorŭ mai fi aflându-se în viéță, făcura prima visită în casa Hurmuzacheștilorŭ și numai decâtŭ fuseră învitațĭ a primi ospitalitatea lorŭ, parte în casele lorŭ din Cernăuțĭ, parte în cele dela moșia Cernăuca.

Se înțelege, că cei cu avere, ca frații Alexandri și Casimirescĭ, Costache Negri, Raletŭ, principele Moruzi, Cogălniceanu și încă vre-o câțĭ-va, declinară mulțumindŭ pentru binevoitórea învitare, dér alții mai săracĭ, între carĭ și unŭ ofițerŭ, o acceptară.

Așa făcui eu, băiatŭ de 23 anĭ, cunoscință destulŭ de intimă cu toțĭ bieții emigranțĭ. Marele bărbatŭ Costache Negri cu nobilulŭ sĕu caracterŭ mĕ lua cu sine la tóte plimbările sale. O, ce vorbe audeamŭ din gura lui! In anulŭ 1872 îmĭ mai scrise încă o epistolă — ultima în viéța sa — dela moșia sa Tĕrgulŭ Ocna lângă Adjudŭ.

Intr'o séră cam târdiu vine la mine și'lŭ cunoscuĭ că-i agitatŭ de ceva. „Domnule," îmĭ dise elŭ, abia trecutŭ preste pragulŭ cabinetului meu, — era în Iunie 1848 — „acum e acum! Eștĭ de aicĭ, din Bucovina, dta poțĭ decĭ sĕ facĭ unŭ mare serviciu unei cause așișderea marĭ." — Se uită apoi lungŭ la mine ca și când i s'ar fi opritŭ respiratulŭ, ér sufletulŭ sĕu parcă imprima pe fața'i o mare erecțiune internă; după o pausă dându'șĭ lungile și undulósele plete înapoi pe umerĭ și părândŭ a se învoioșa continuă: „Și dta, sperŭ, că vei face acelŭ serviciu, una că eștĭ Românŭ și alta că eștĭ clericŭ, și e vorba de scăparea unuĭ bărbatŭ de tagma d-tale."

Audindŭ aceste cuvinte, se'nțelege că mĕ apucă și curiositatea și neliniscea. „Dér mai întâiu de tóte" — continuă Negri — „spune-mĭ, nu scii dta în ce parte a hotarelorŭ Bucovinei despre Moldova e cerdaculŭ cu Nr. 75"? —

ţiunei capitalei în urma unei visite, dér cele constatate de noi asupra onestităţii, inteliginţei şi escelenţei conducerea lucrăriloră şi a escelenteloră condiţiunĭ în care se construescŭ forturile, ne-a făcutŭ a scrie aceste rêndurĭ aducêndŭ complimentele nóstre d-lui generalŭ Berendei pentru inteligenţa cu care ţine direcţiunea generală a lucrăriloră, precum şi d-lorŭ maiorŭ Culcerŭ şi Boteanu.

Terminămŭ, mulţumindŭ d-lorŭ comandanţĭ alŭ forturilorŭ de mai susŭ şi d-lui Bunescu, întreprindĕtorulŭ, pentru amabilitatea şi urbanitatea cu care ne-a primitŭ. **X. Y. Z.**

(„Românulŭ“.)

Literatură.

„Revista nouă“ apare în Bucurescĭ odată pe lună şi costă pe 3 lunĭ 6 lei, pe unŭ anŭ 20 lei. Directorŭ: *B. P. Haşdeu*. Redactorĭ: Barbu Stef. dela Vrancea, Al. Vlahuţă, D. D. Racoviţa şi Victorŭ Bilciurescu. — Nr. 8 dela 15 Iulie cuprinde: Amintirĭ din pribegia după 1848, de Ioanŭ Ghica; În fênŭ (poesiă), de V. Bilciurescu; Veniaminŭ Costachi (biografiă cu unŭ portretŭ), de de T. D. Speranţă; Puica Radului (poesiă,) de Gheorghe din Moldova; Din istoria fanarioţilorŭ, de Ionescu Gionŭ; Ţiganulŭ călare (anecdotă poporală), de T. D. Speranţă; Bragagiulŭ (reproducere după unŭ tablou din colecţia d-lui Calenderu), de Grigorescu. Numĕrulŭ acesta are portretulŭ lui Veniaminŭ Costachi.

Fóia bisericéscă şi şcolăstica, apare în Braşŭ de 2 orĭ pe lună şi costă 6 fl. pe anŭ. Redactorŭ: *Dr. I. Raţŭ* şi *Al. Uilăcanŭ*. — Nr. 21 dela 1 Augustŭ cuprinde: Tatălŭ nostru (meditaţiunĭ), de Dr. Victorŭ Szmigelski; Vieţa şi învĕţătura lui Isusŭ Christosŭ; Raportŭ despre adunarea preoţéscă din Şiria; Sânta unire şi desvoltarea nóstră naţională; Acte referitóre la resignarea episcopului Gregoriu Maiorŭ; Recensiune asupra unui opŭ alŭ d-lui V. Szmigelski, de Dr. Isidorŭ Marcu, profesorŭ de teologiă; Varietăţĭ. In partea scolastică: Lecţiunĭ practice din limba română, de M. Popŭ; Ce sĕ propunemŭ în I clasă a şcóleĭ poporale, de P. Ungureanu; Raportŭ despre constituirea Reuniunei învĕţătorilorŭ românĭ din ţinutulŭ Lugoşului, de Petru Popescu; Diarulŭ economului; Lucrările în acéstă lună; Ingrijirea pădurilorŭ; Cultivarea trandafirilorŭ; Cursŭ de grădinăritŭ; Date statistice.

Din comitatulŭ Solnocŭ-Dobeca, Iulie 1888.

Balulŭ din Betlenŭ. Acestŭ balŭ, conformŭ anunciului publicatŭ prin diarele nóstre, s'a ţinutŭ la 22 Iulie st. n. în sala otelului celui mare din Betlenŭ. Atâtŭ în privinţa morală, câtŭ şi materială, între împrejurările vitrege de astăţi, balulŭ a reeşitŭ minunatŭ. Te împli de speranţă când vedĭ atâţa tinerĭ voinicĭ absoluţĭ de teologiă, jură, medicină etc. convenindŭ frăţesce într'unŭ locŭ şi-ţĭ vine a crede cu dreptŭ cuvêntŭ, că avemŭ motivŭ de a aştepta unŭ viitorŭ mai ferice.

Intr'unŭ cadrilŭ mĕ încercamŭ sĕ numĕrŭ părechile, dér mi se perdea vederea ochilorŭ, fermecaţĭ de mândrenia costumului naţionalŭ; susţinŭ însĕ totuşĭ că vorŭ fi fostŭ vr'o 40 de părechĭ. Uitatu-m'am şi după aceea, ca sĕ numĕrŭ costumele naţionale, dér am păţit'o ca cela din poveste, din rîtu cu florile; tóte i-ar fi plăcutŭ şi le-arŭ fi luatŭ, dér la urmă totuşĭ numai cu puţine a rĕmasŭ. Frumósele nóstre dómne şi domnişóre vorŭ binevoi însĕ a ierta, décă póte nu le voiu aminti pe tóte, căcĭ n'am fostŭ norocosŭ a le puté cunósce pe tóte. Mĕ mărginescŭ a aminti numai, că frumosulŭ nostru costumŭ naţionalŭ l'au purtatŭ cu fală cam următórele p. t. dómne: Mariţia Dragoşŭ, Maria Boteanu, Iuliana Mureşianu, Maria Popŭ, Susana Todoranŭ, Domnica Iuga; dintre d-şóre: Aurelia Rusu (Ţaga), Domniţa Huza (Ceaba), Ludovica Rusu (Cincelicŭ), Maria Silvia Dănilă, împodobită cu treicolorŭ (Budatelecŭ); Rafila Rusu (Iuda), Lucreţia Sigarteu (Sintereagŭ), Mariţi Pascu (Şimotelnicŭ), Maria Secui (Arpaşteu), Ana Tergoveţiu (Măgheruşŭ), Szeikei Anania, Maria Cupşia (Odorheiu), Cristina Ambruşiu (Betlénŭ). Nu mĕ potŭ despărţi de costumulŭ nostru străbunŭ fără de-a spune, că publiculŭ ar fi doritŭ sĕ'lŭ vĕdă încă şi mai bine representatŭ.

Ce privesce căştigulŭ materialŭ, au incursŭ suprasolvirĭ dela p. t. d-nii: Iuliu Dragoşŭ preotŭ 2 fl., Quintiliu Breharíu, comptabilŭ, 80 cr.. Vasile Candreanu a trimesŭ 2 fl., Martonŭ Feldman comptabilŭ, 80 cr.

Peste totŭ venitulŭ brutto a fostŭ 116 fl. v. a. din carĭ — după cum mĭ-a spusŭ d-lŭ Grecu, cassariulŭ — subtragêndu-se spesele de 66 fl., a rĕmasŭ venitŭ curatŭ de 50 fl. v. a. pe séma scólei g. c. di Betlenŭ, spre care scopŭ s'a arangeatŭ balulŭ.

Priméscă toţĭ p. t. domnĭ, dómne şi d-şóre, carĭ au participatŭ şi contribuitŭ la ajungerea scopului moralŭ şi materialŭ alŭ balului, şi deschilinitŭ d-nii suprasolvenţĭ, din partea comitetului arangiatorŭ şi alŭ Betlenenilorŭ în genere cele mai fierbinte mulţămirĭ pentru binevoitorulŭ sprijinŭ şi frăţesca căldură cu care au îmbrăţişatŭ acum de mai mulţĭ anĭ întreprinderea lorŭ socială şi culturală.

Nu potŭ sĕ nu amintescŭ aci cu mare plăcere şi numele stimatului d-nŭ primŭ-pretore din Betlenŭ, Flóth Fr. Adolf, care a binevoitŭ a conlucra ca sĕ se pótă căpĕta sala de petrecere cu unŭ preţŭ moderatŭ. I se aduce pentru acésta căldurósă mulţămită.

Din încrederea comitetului arangiatorŭ. **Cincinatŭ.**

Dela camera de comerciu.

Liferaţiune pentru depoulŭ c.r. de recvisite de trenŭ în Klosterneuburg. Camerĕi de comerciu şi industriă din Braşovŭ i-a sositŭ escrierea de oferte pentru procurarea de provisiunĭ necesare la depoulŭ c. r. de recvisite de trenŭ în Klosterneuburg pentru anulŭ 1889, şi adică: de părţĭ constitutive de trăsurĭ, hamurĭ, ţeselĭ. diferite soiurĭ de lucrurĭ de metalŭ şi unelte. Pertractarea se va ţinea în *3 Septemvre a. c. n.*

Publicaţiunea se póte vedea de cei interesaţĭ în biroulŭ Camerei comerciale şi industriale din Braşovŭ.

Importulŭ şi exportulŭ României.

Amŭ arĕtatŭ în altŭ numĕrŭ alŭ fóiei nóstre, că importulŭ României în anulŭ 1886 a fostŭ de 296,497.362 lei, ér exportulŭ de 255,548.263 leĭ.

Din totalulŭ importului României Austro-Ungaria represintă 31.54 la sută, Germania 25.75, Anglia 24.09, Belgia 4.89, Franţa 4.88, Rusia 3.25 etc.

La exportŭ Anglia vine în primulŭ locŭ cu 45.63 la sută; apoi vine Austro-Ungaria cu 13.57. Francia cu 11.40, Italia cu 6.52, Belgia cu 5,96, Rusia cu 5.05, Turcia cu 4.51, Olanda cu 2.16, Bulgaria cu 2.10 etc. Caracteristicŭ este, că Germania, care dă aprópe 25 la sută din totalulŭ importului românŭ, nu represintă de câtŭ unulŭ la sută din întregulŭ exportŭ.

Importulŭ şi exportulŭ Rusiei.

După cum arată datele statistice oficióse ale Rusiei referitóre la comerciulŭ européanŭ alŭ acesteia, *exportulŭ totalŭ alŭ Rusiei* dela 1 Ianuarie până la 1 Iulie a acestui anŭ represintă o sumă de 272,420.000 *ruble* faţă cu exportulŭ de 191,091,000 ruble din aceeaşĭ periodă a anului precedentŭ.

Afară de acestea Rusia a exportatŭ banĭ de aurŭ şi de argintŭ, precum şi obiecte de aurŭ şi de argintŭ în preţŭ de 30,432.000 rutle, faţă cu 4,731.000 ruble exportŭ din aceeaşĭ periodă a anului precedentŭ. Importulŭ: 115,583.000 ruble faţă cu 123,985.000 ruble. Afară de acestea importulŭ în banĭ şi obiecte de aurŭ şi argintŭ: 1,771.000 ruble faţă cu 1,708.000 ruble. — Din acestea se vede că comerciulŭ Rusiei cu ţările apusene a fostŭ în cele 5 lunĭ ale anului acestuia mai favorabilŭ pentru Rusia cu 90 milióne de ruble, decâtŭ în aceeaşĭ periodă a anului trecutŭ.

DIVERSE.

O neplăcută descoperire s'a făcutŭ dilele trecute în Peterhof. Kusmin, stegarulŭ de odinióră din batalionulŭ de vênătorĭ alŭ familiei imperiale, murise. Familia sa scia sigurŭ că elŭ lĭ-a lăsatŭ o moştenire de 10,000 de ruble, însĕ nu află banii nicăirĭ. Se descoperi totuşĭ mai târdiu unŭ biletŭ, în care Cusminŭ spunea, că banii lui suntŭ cusuţĭ în uniforma sa cea nouă, dér — tocmai în acéstă uniformă fù îngropatŭ. E întrebare acuma, décă autorităţile vorŭ permite moştenitorilorŭ sĕ desgrópe mortulŭ, pentru ca sĕ-şĭ ia banii, constatându-se totdeodată, décă mărturisirea decedatului e adevĕrată.

Onorarele diarului „Times“. Diarulŭ englesŭ „Times“ plătesce corespondenţilorŭ sĕi din străinătate nisce salare fórte mari. Dlŭ de Blowitz, corespondentulŭ din Parisŭ, primesce anualŭ 80 de mii francĭ séu 3200 livre sterlinge. D-lŭ Lowe din Berlinŭ 2000 livre st., totŭ atâtŭ salarŭ primesce şi corespondentulŭ din Viena; corespondentulŭ din Roma are locuinţă gratuită şi l. st. 1000; D-lŭ Gimpson din Petersburgŭ primesce aceaşĭ remuneraţiune. Până şi corespondenţii din capitalele mai micĭ, carĭ nu telegrafiază într'unŭ anŭ mai multŭ de dece séu douespredece colóne primescŭ salare de câte 1000 séu 500 liv. st. Cea mai mică remuneraţiune este de liv. st. 250. Suma totală plătită de „Times“ corespondenţilorŭ streinĭ este de 30,000 adecă peste 300,000 fl. anualŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 30 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 2 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.20
Renta de hârtiă 5%	90.84
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Mărcĭ 100 împ. germane	60.37
Londra 10 Livres sterlinge	123.25
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.80
Renta de hârtiă austriacă	81.80
Renta de argintŭ austriacă	82.45
Renta de aurŭ austriacă	111.—
Losurĭ din 1860	139.—
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	867.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	407.—
Acţiunile băncei de creditŭ austr . .	313.10
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.90
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.50
Bonurĭ croatŏ-slavone	104.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.80
Napoleon-d'orĭ	9.74

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 21 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5%	$93.^1/_2$	94.—
Renta convert. 6%	93.—	$90.^1/_2$
Impr. oraş. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42. –
Credit fonc. rural 7%	$106.^1/_4$	$106.^3/_4$
„ „ „ 5%	$92.^3/_4$	$93.^1/_2$
„ „ urban 7%	$104.^1/_2$	105.—
„ „ „ 6%	$98.^1/_2$	$99.^1/_2$
„ „ „ 5%	88.—	$88.^3/_4$
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.. . .	220.—	225.—

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Nu, rĕspunsei eu, dér póte că aflu încă adĭ orĭ de nu, mâine diminéţă. — „Fii bunŭ cautá sĕ afli,“ îmĭ dise elŭ, „şi apoi îţĭ voiu mai spune cele ce avemŭ sĕ facemŭ. De afli adĭ, eu te aşteptŭ până la unspre-dece.“ —

A doua di diminéţa aflai la comanda militară, unde se află acelŭ cerdacŭ, precum mi se spunea, populatŭ cu militarĭ vigilatorĭ de graniţă, alergai apoi la C. Negri, carele şedea cu surorile sale, douĕ călugăriţe, în otelulŭ de Parisŭ şi 'i spusei loculŭ acelui cerdacŭ. „Bine!“ dise Negri, „şi dta cunoscĭ acelŭ locŭ şi scii pe unde-i de mersŭ la elŭ?“ — „Da, sciu,“ rĕspunseiu eu.

„O, dér te rogŭ, cautá câtŭ mai îngrabă trei trăsurĭ acoperite şi dă-le ordinŭ sĕ aştepte afară de oraşŭ pe drumulŭ ce duce la cerdacă, dér şi dta te gată, de poţĭ, nu în reverendă, ci în alte haine şi sĕ mergĭ cu noi. O, de s'ar putea sĕ plecămŭ câtŭ mai curêndŭ ca sĕ fimŭ pe seră le acelŭ cerdacŭ.“

Aceste vorbe erau rostite cu o discreţiune vĕdită şi nu-mĭ puteamŭ închipui ce am sĕ esperiezŭ séu sĕ păţescŭ. Dér scrindŭ pe Negri omŭ atâtŭ de escelantŭ, perdui tótă grija şi până la órele 11 îmbrăcatŭ în hainele mele ţĕrănescĭ, ce le foloseamŭ la escursiunĭ prin ţéră, aşteptamŭ cu 3 trăsurĭ braşovenescĭ (că atuncĭ nu esistau în Cernăuţĭ birjarĭ) dincolo de grădina publică, şi trimiseemŭ deja unŭ servitorŭ sĕ vestéscă pe Negri de pregătirile mele. Nu multŭ după aceea îlŭ vĕdui cu mai mulţĭ venindŭ grabnicŭ. Toţĭ mĕ salută se urcă în trăsurĭ şi observându-mĕ Negri îmbrăcatŭ ca unŭ flăcău, cu unŭ zîmbetŭ mĕ pofti în trăsura, în care sĕ sui elŭ cu alţĭ trei (Mălinescu Petrache Casimirŭ şi fratele mai micŭ a lui Alexandri), ér ceilalţĭ optŭ se suiră în celelalte 2 trăsurĭ.

„Cu Dumnedeu“ strigă Negri şi cărăuşii porniră. Pe drumŭ era mai multŭ tăcere decâtŭ vorbire şi eu vedeamŭ bine pe faţa tuturora îngrijire şi agitaţiune internă. Numai pe mine mĕ întrebară de va fi pe lângă acelŭ cerdacŭ pădure ca sĕ putemŭ trece — pe unŭ momentŭ — graniţa nevĕdutĭ de nimenĭ. Eu le spusei că de multŭ n'am fostŭ pe acolo, dér pe câtŭ îmĭ aducŭ aminte am vĕdutŭ o pădure, numai nu sciu, e ea dincóce ori dincolo de hotarulŭ Bucovinei. Negri scóse o epistolă din busunarŭ şi câtă multŭ în ea apoi o dete celorlalţĭ, carĭ mai apoi i-o înapoiară în tăcere. Cândva rupe Negri tăcerea cu glasŭ nădușitŭ dér apăsatŭ: „O, tiraniloră, tiraniloră, până când óre va fi lumea totŭ a vóstră?“ „Când, cum dice Alexandrescu, o se perdemŭ trista ideă, că lumea moştenire despoţilorŭ s'a datŭ.“

Mĕ uitaiu la elŭ, faţa-i părea a fi inflamată, fruntea creaţă şi ochii pe jumĕtate închişĭ, dér printre gene vedeai că parcă străpungeau lumea cu espresiunea-le înverşunată. Apropiindu-ne de Siretŭ, îmĭ dise Negrii: „Noi te-am poftitŭ d-le P. sĕ ne facĭ acestŭ bine, sĕ ne conducĭ la acelŭ cerdacŭ, la care trebue sĕ fimŭ chiar adĭ, şi numai ţĭ-am indigetatŭ puţinŭ, că este vorba de scăparea unui omŭ de tagma d-tale. Credŭ că nu vei bănui, că nu ţĭ-am descoperitŭ încă tótă causa, dér o vei afla curêndŭ şi sperŭ că mĕ vei scusa de ce păstrămŭ atâta taină.“ Făcui numai din capŭ că'sŭ conţelesŭ şi nu mĕ supĕrŭ.

Ajunserămŭ la Siretŭ, şi aci mĕ întrebă Negrii de mai este multŭ până la cerdaculŭ sciutŭ, ca se lăsămŭ caii sĕ rĕsufle. Rĕspunsei: mai este cale de jumĕtate de oră; decĭ nu ne maĭ opprĭrămŭ.

Ajunşĭ la cerdacŭ pe drumurĭ lăturaşe, mĕ coborîiu din trăsură şi întrebaiu polonesce pe soldatulŭ de strajă, de-i acasă caporalulŭ séu sergentulŭ, adecă mai marele postului de strajă? Rĕspunse da; apoi Negrii mĕ pofti sĕ-lŭ întrebŭ pre acelŭ mai mare, de ne lasă sĕ stea aicĭ căruţele, ér noi sĕ trecemŭ dincolo de graniţă, de unde ér ne întórcemŭ preste o oră, douĕ.

Deocamdată sĕ uita bietulŭ bemacŭ multŭ la mine („cordoniştii“ erau toţĭ Boemĭ!) şi se mira că unŭ flăcău românŭ îi vorbesce în limba polonă şi apoi mĕ întrebă că cine suntemŭ şi câţĭ? Ii rĕspunseiu că eu sunt studentŭ din Cernăuţĭ şi am venitŭ cu 11 domnĭ moldovenĭ, carĭ stau de presentŭ în Cernăuţĭ şi ar avea sĕ se întêlnescă cu cineva din rudeniile lorŭ, dincolo de graniţă. (Va urma.)

Nru 6441 1888.
vic.-com.

PUBLICAŢIUNE.

Inaltulŭ ministeriu reg. ung. pentru lucrările publice şi comunicaţiune, cu ordinulŭ dtto 23 Iuniu Nr. 19,794, a binevoitŭ a încuviinţa edificarea podului pe drumulŭ strategicŭ „Şierpenĭ-Branŭ“ peste fluviulŭ aşa numitŭ „Bârsa“ cu suma de 7525 fl. 18 cr. v. a. ceia ce comisiunea administrativă în şedinţa sa din 14 Iuliu a. c. sub Nru 497 a şi decis'o.

Pentru efeptuirea acestei edificărĭ se determină licitaţiune cu oferte închise pe ḑiua de 16 Augustŭ a. c. la 10 ore a. m. în cancelaria vice-comitelui comitatensŭ.

Doritorii de a licita suntŭ provocaţĭ de a'şĭ înainta ofertele lorŭ compuse conformŭ calculului de spese şi a condiţiunilorŭ specificate provĕḑute cu unŭ vadiu de 5% după suma susŭ menţionată în ḑiua ficsată până la 10 óre a. m. cu atâtŭ mai vêrtosŭ, deórece ofertele întârḑiate nu se vorŭ mai lua în considerare.

Atâtŭ calcululŭ de spese câtŭ şi condiţiunile specificate se potŭ vedé în decursulŭ órelorŭ oficióse la oficiulŭ de edile reg. ung. din locŭ.

Făgăraşŭ, în 26 Iuliu 1888.

Daniel de Gramoiu,
vice-comite.

109,3—3

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

„Administraţiunea Gaz. Trans“

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.